

Standpunkt, og jeg veed, at Kommissionen i alt Fald har bestræbt sig for efter Gode at stille sig paa et retfærdigt Standpunkt. Naar det ærede Medlem sagde, at man paa den ene Side af Kommissionens Betænkning rakkede Negrene ned og paa den anden Side sagde, at det var gode og søjelige Folk, saa er dette meget forklarligt, idet Negrene ere sammensatte af to høist forskellige Naturer. Den ene er en rolig og søjelig Natur, der gjerne reiter sig efter Herrens Billie og arbejder ret trofast, og den anden er den, der kommer tilsyn, naar han kommer i hvad derovre kaldes passion. Det er, naar han bliver vred, og det kan han blive over en Bagatel, som Ingen aner, at noget Menneske kan blive vred over; saa tager det i ham, og han er paa eengang raa og brutal, næsten som et Dyr. Det er Forholdet, og Kommissionen har derfor havt Ret i at sige om Negeren, paa den ene Side, at han er et godt og et søjeligt Menneske, og paa den anden Side, at han er et raat og brutalt Dyr. Det ærede Medlem behøver ikke at tro, at dette altid kommer af en slet Behandling; man kan undertiden se Negre mødes og venlig staa og tale med hinanden. De begynde med at gestikulere, saaledes som alle den Slags Folk gjøre, efterhaanden blive Gestikulationerne ibrigere og ibrigere. Den Ene har sagt et Ord til den Anden, som denne er bleven vred over, de komme i Saandgemæng, og saa skulde det ærede Medlem se, hvad det er for søjelige Mennesker! Det ærede Medlem har ogsaa, det skal jeg sige til Slutning, overdrevet, hvad der er sagt i Kommissionens Betænkning, naar han mente, at de Hvide kun tænkte paa, at holde de Sorte i god „Jorderaad“; det Udtryk er iøvrigt ikke brugt i Kommissionens Betænkning, men det ærede Medlem har vel ogsaa kun brugt det for at frydre Sproget. Der er sagt, at der er mange Exempler paa, at dette har været Tilfældet. Men jeg kan sige det det ærede Medlem, at, er der noget Sted, hvor man har søt sig stoffet, saa er det hos en døg ikke ringe Part af den hvide Befolkning, derovre netop, med Hensyn til Negrene. Jeg har personlig lært at kende en Række Familier, som have været udmærket gode mod deres Negre og troede, at disse Mennesker hang ved dem med Hengivenhed og Kjærlighed, og det er maalkke saa Mennesker, der ere bleven stoffede i den Grad som disse, ved at se, hvorledes disse Negre, opflammede af Oprøret og af, hvad der foregik under dette, ganske have glemt deres Pligt og det meget Gode, der var blevet gjort imod dem, saa at de vare de Første til at afbrænde deres Herrens Eiendomme.

Første Viceformand (Høgshøj): Signantsministeren har været nødt til at forlade Mødet, men jeg vilde dog ønske, at Behandlingen af denne Sag kunde blive tilendebragt i dette Møde.

Suel: Det, som den ærede foregaaende Sæler udtalte om Negrene, beviser kun, at ogsaa de ere den almenmenneskelige Lov underkastede, at de ikke ere saa gode, som de burde være. Jeg skal ikke indlade mig paa nærmere at undersøge Negerens Karakteristikk eller den dobbelte Personlighed, hvoraf de bestaa; det er Noget, der egentlig ogsaa gjælder om alle Menneskers Natur i større eller mindre Grad. Heller ikke skal jeg gaa nærmere ind paa det Racehad, som det ærede Medlem indrømmede, at der findes i Amerika og navnlig i Vestindien, og som han værgede sig og sine Kolleger i Kommissionen for at være smittede af. Jeg skal gjerne gjøre det ærede Medlem den Indrømmelse, at han maalkke ikke selv veed, at han ubevidst er bleven berørt af den Anskuelse; man lever jo i Omgivelser, der paavirke En, og saaledes vil man f. Ex. maalkke uvidertiden kunne gribe sig selv i at være paavirket af det Semiterhad, der søger at gjøre sig gjældende i Europa paa en ligesaa uberettiget Maade som det Had mod de Farvede, der hersker i Vestindien. Hvad de Misforstaaelser af Betænkningen angaar, som det ærede Medlem søgte at paavise, at jeg skulde have gjort mig skyldig i, da lykkedes det paa ingen Maade, det ærede Medlem at vise det. Det staar jo, tværtimod i Kommissionens Betænkning med Hensyn til Portersystemets Indførelse paa Landet — og det staar udtrykkelig fremhævet i de stærkeste Udtryk —, at det var Noget, som var ulovligt, at det medførte Uilighed for Loven, at det fandt Sted efter en stor Maalestof, i stort Omfang, at det var en Feil, at Autoriteterne saae igennem Fingre dermed, at de ikke havde Die for, at deri laa den største Fare for Verne o. s. v. o. s. v., kort sagt: Sels Kommissionens Betænkning er netop bygget paa at fremdrage dette System, som en af Hovedgrundene til, at der kom Oprør tilstede. Altsaa nu kan man ikke bagfæstet sige, at dette System blev kun anvendt i saa Tilfælde, efter en mindre Maalestof, selv om det ærede Medlem har Ret i, at Portersystemet i Begyndelsen kun havde et ringe Omraade og først ved Omstændighedernes Magt uvidede sig til hele Øen. En saadan Grund til Oprørets Udbrud, som Kommissionen ogsaa har lagt en ganske særegen Vægt paa, skal jeg tillade mig lidt nærmere at berøre (Afshydelse) — det hjælper ikke, jeg kan godt vente med Middagsmad — det er den Mangel paa Respekt, som efterhaanden har gjort sig gjældende hos Negrene lige overfor den hvide Race og navnlig lige overfor Autoriteterne. Og saa med Hensyn til dette er Kommissionen ved at anføre Grundene til dette Sidste kommen til Udtalelser, som jeg ikke tror, Kommissionen paa nogen Maade kan staa ved. Jeg skal fremhæve nogle Punkter af Kommissionens Betænkning, som jeg anser for mindre heldige, medens jeg anser det Hele for et ganske fortreffeligt Værk. Kommissionen siger, at Grunden til, at Autoriteterne ikke have kunnet holde Respekten